

1991/2

ארנסטרודוקציה של חטוף שחורה תאירופית לגידול באזוריים מלי אדמג גירניציה

כוורת רוט-בז'רנו - אוניברסיטה בן גוריון בנגב - המחלקה למדעי החטים

ורדה כגן-צורך - אוניברסיטה בן גוריון בנגב - המכון למחקר שימושי

תקציר

בשנת המחר שנסתירימה הצלחנו להדביק שורשי לוטם שעיר ולוטם מרונו במתפtier כמחת פרייגורד השחורה באמצעות שורשים מודבקים של לוטם, הן כאשר השורשים נותקו מצמח המקור המודבק והן כאשר צמחוניים נשתלו ליד צמח מודבק. במקרה האחרון אמנים הצמחים הוגבקו, אך התפתחותם דוכאה. גידולם מחדש עם העברתם לכלי נפרד.

שני מינים נוספים הוגבקו בדומה זו: אורן, באמצעות נבגים, וושורן יושב (הסימברונט הטבעי של הכליר הנגבית), באמצעות שורשי לוטם מנוקדים. האחרון הוגבק גם כשתול בכלו גווע צמח לוטם מודבק.

בכל המקרים התפתחה צורת מיקוריזה אופירינית לטובר למיניו (ושונה מאד מזו של טרפזיות כמהין מדבריות).

גערך מעקב אחרי שני צמחים שגועו, והתברר שתפtier הפטריה ממשיך לשרוד ולקרים בחטים את צורות המיקוריזה האופיריניות עד חמישה חודשים לאחר מות הצמח, בתנאי שהאדמה לחה. רידעה בחירוניות התפtier וברמת ההדבקה נצפה לאחר 6 חודשים. נסiron להשתמש בשורשים שמתו לפני 6 חודשים כארנוקולום להדבקה, מראה סימנים ראשוניים של הצלחה.

צמחים מודבקים הוצאו בתחילת 1992 לסככות בעלות דרגות שונות של צל. מעקב חד חודשי אחר צמחים אלה גילה כי בעונת הקיץ, צמחים ששחו תחת רמות צל של 75% ו- 90% צל, שמרו על ההדבקה פחות או יותר ברמה של צמחים שהושארו בחדר גידול ממוגן, ואילו צמחים ששחו ברמת צל נמוכה, יותר סבלו.

בחורף סבלו הצמחים שהושארו ברמות הצל הגבוהות. הוספה של סיידן במי ההשקייה העלתה, במידת מה, את רמת ההדבקה בצמחים אלו. צמחים ששחו בקרץ ברמת צל של 90% והועברו עם תחילת החורף לרמת צל של 60%, אך לא נבדקו במשך כל התקופה, ולא הופרעה התפתחותם, הראו בפברואר את רמת ההדבקה הטובה ביותר שהושגה עד כה. נראה בכך שניתן לשמור על ההדבקה ברמה נאותה ללא צורך בחדרי גידול ממוגנים, גם בתנאי האקלים של הנגב. אנו מודוזרים על הצלחה ראשונה של ריבורי לוטם בתربية רקמה.